

Εισαγωγή των Elyos

Ένα έτος πριν, μια καταραμένη μέρα, αυτοί ήρθαν. Εκείνοι οι 'φίλοι' μας, εκείνοι οι αναθεματισμένοι Asmodians. Δεν εμφανίστηκαν από το πουθενά, πηδώντας ξαφνικά μέσα από τις πύλες, μα μόνο μερικές στιγμές αφότου είχαν φύγει οι λεγεωνάριοί μας. Οι δειλοί. Μας έσφαξαν όπου σταθήκαμε και αν και ο γενναιότερος μας δοκίμασε σκληρά να αντισταθεί στις επιθέσεις τους, ποια πραγματική ελπίδα είχε ενάντια σε αυτά τα αθάνατα πλάσματα? Έτρεξα, δεν έχω καμία ντροπή για την πράξη μου, έτρεξα και κρύφτηκα ενώ οι φίλοι, οι γείτονές και η οικογένειά μου σκοτώθηκαν όλοι. Κάποιος πρέπει να θυμάται και να καταγράψει τις βάρβαρες πράξεις τους, ώστε κάποιος μέσα από αυτά τα γραπτά να καταλάβει ποιος είναι ο αξιότιμος και ποιος ο κακός. Έτσι έτρεξα και κρύφτηκα και όταν επέστρεψα πρώτη βοήθησα να θάψω τους νεκρούς. «Γιατί;» Ρώτησα, «γιατί κάποιος θα έκανε κάτι τέτοιο;» Και έτσι συνειδητοποίησα πώς λίγοι ήξεραν για την ιστορία του πλανήτη μας και σύντομα αφότου άρχισα να καταγράφω τι συνέβη τόσα πολλά έτη πριν ξεκίνησε μια νέα ιστορία για την φυλή μας και τώρα είμαστε σε πόλεμο με εκείνους που θεωρήσαμε κάποτε αδελφούς μας, τους Asmodians. Μέσα σε αυτές τις σελίδες θα διαβάσετε όλα αυτά που έχω έρθει να μάθω για την Atreia, για εκείνους που έζησαν και πέθαναν και για εκείνους που ζουν ακόμα σε αυτά τα ιερά εδάφη. Είμαστε αλαζονικοί άνθρωποι; Ίσως. Έχω δει την υπεροψία μεταξύ των Elyos ακριβώς όπως έχω δει τη ζεστασιά και τη γενναιοδωρία. Τους Asmodians εν τούτοις, τους έχω δει με τα μάτια μου και με έχουν κάνει να δοκιμάσω το αίμα μου. Πως είναι δυνατόν όλα εκείνα τα πλάσματα που μεταμορφώθηκαν τώρα σε τέτοια χυδαία τέρατα, να ήταν κάποτε μέρος από τον κόσμο του Αιόν; Εμείς οι Elyos, όμορφοι όπως είμαστε και ευλογημένοι από τον θεό μας, όπου είμαστε μια αντανάκλαση των περιβαλλόντων στα οποία έχουμε επιζήσει να βγαίνουν αυτοί ως αντανάκλαση μας; Για τη ζωή μου, δεν ξέρω. Το όνομά μου είναι Rafaela, και έχω απαριθμήσει την έρευνά μου κατωτέρω. Μπορώ μόνο να ελπίσω ότι βρίσκετε τις σημειώσεις μου χρήσιμες και ότι μπορούν κάπως να απελευθερώσουν τον όμορφο μας κόσμο από αυτόν που μολύνουν τώρα τα πλάσματα αυτά.

Κεφάλαιο 1 – Η δημιουργία

Αμέτρητες χιλιετίες πριν ο Θεός μας Aion δημιούργησε την Atreia. Ο κόσμος μας ήταν όμορφος, ένα σύνολο πλανητών γεμάτοι ζωή και χρώμα και στο κέντρο ο δυνατός πύργος του Aion σύμβολο της αιωνιότητας που εκτείνεται μέχρι τον εσωτερικό πυρήνα του κόσμου μας. Αυτό ήταν την εποχή όταν εμείς και οι Asmodians ήμασταν οι ίδιοι άνθρωποι, αποκαλούμενοι απλά όντα. Ο κόσμος μας ήταν πλήρως και τα σπίτια μας φωτιζόνταν μόνο από τη μαλακή και ευγενή πυράκτωση του πύργου. Μας προστάτευε, μας έδινε ελπίδα και μας υποστήριζε με κάθε τρόπο. Ήμασταν πλήρως υποτακτικοί στο Θεό μας. Ξέραμε τα πάντα για αυτόν όχι μόνο μέσω των ιστοριών και των ιστορικών που έχουν περάσει μέσα από διάφορες γενεές, αλλά και στα διάφορα χειροποίητα αντικείμενα και τις επιγραφές στα οποία οι αρχαιολόγοι μας είχαν βρει σκάβοντας διάφορες περιοχές όπως τα Elysea. Το γιατί δημιουργήθηκαν όλα αυτά από τον θεό μας παραμένει ένα μυστήριο. Εντούτοις, εκ των υστέρων μπορούμε να πούμε ότι ο θεός μας είχε μια πρόκληση για μας, δεδομένου ότι ένα τερατούργημα κλήθηκε εμπρός για να βάλει την αφοσίωση αλλά και τη δύναμη των πεποιθήσεών μας σε δοκιμή.

Κεφάλαιο 2 – Η εποχή των Balaur

Κλήθηκαν και ήταν τρομερά κτήνη στο behold. Μερικές από τις παλαιότερες παραβολές μας μιλούν για αυτά τα τερατουργήματα και τη νύχτα λέμε ιστορίες στα άτακτα παιδιά για τον εξαγριωμένο θυμό αλλά και την δίψα τους για αίμα. Μάθαμε γρήγορα να κρυβόμαστε από αυτούς, χρησιμοποιώντας τα φυσικά περικλειστα εδάφη για να κρατήσουμε τα έντονα μάτια τους απασχολημένα αλλού. Δυστυχώς χάσαμε χιλιάδες από το είδος μας, ενώ άλλα πλάσματα κατακρεουργήθηκαν κάτω από την ανηλεή επίθεσή τους. Άλλες φυλές όπως οι Mau και Krall, υποδουλώθηκαν και έγιναν στρατιώτες από μόνοι τους προκειμένου να κρατηθούν ζωντανοί έτσι ώστε η ζωώδης δύναμή τους να μπορεί να χρησιμοποιηθεί ενάντια σε άλλους εχθρούς. Αυτοί στάλθηκαν από τον Aion να βοηθήσουν την Atreia και δυστυχώς αναπτύχτηκαν πάρα πολύ γρήγορα. Εντούτοις, καθώς η πλεονεξία τους για δύναμη αυξήθηκε άρχισαν να ξεχνούν την αποστολή τους αλλά και τον Θεό τους. Έγιναν οργανωμένοι και μερικοί από αυτούς κέρδισαν την κυριαρχία πέρα από κάποιους άλλους. Μάθαμε αργότερα ότι αυτοί αποκαλούσαν το γεγονός αυτό «awakening» και ήταν κατά προσέγγιση γύρω σε αυτήν την περίοδο όταν οι νέοι κύριοί τους, οι πέντε Λόρδοι δράκων, μετονόμασαν το σόι τους με τον όρο που εμείς χρησιμοποιούμε ακόμα και σήμερα - Balaur. Τον πρώτο χρόνο οι πρόγονοί μας είδαν τους Balaur και σκέφτηκαν πως ήταν ένα νέο είδος, τέτοια ήταν η διαφορά τους στην εμφάνιση αλλά και στις δυνατότητες τους. Αρκούσαν μόνο οι πρώτες επιθέσεις τους και πλέον αναγνώρισαν την καθαρή βιαιότητα των επιτιθεμένων τους αλλά και την άκαμπτη επιθυμία τους να εξαφανίσουν τη ζωή από τον κόσμο μας, πλέον η αλήθεια φανερώθηκε στους προγόνους μας: Αυτά τα πλάσματα που κάποτε είχαν λάβει την ίδια ευλογία με εμάς από τον Aion, τώρα ήταν οι ίδιοι τρόμοι που τόσο άσπλαχνα εξαφάνιζαν τη μια φυλή μετά την άλλη από το πρόσωπο της Atreia. Οι

Balaur από αυτό το στάδιο και μετά είχαν ξεχάσει την αποστολή τους εξ ολοκλήρου, έγιναν αλαζονικοί, άπληστοι και απαιτητικοί για περισσότερη δύναμη από τον Αιον από τι αυτός θα μπορούσε να τους δώσει. Ο Αιον απέρριψε το αίτημα τους, φοβούμενος πως θα απειληθεί αυτός αλλά και εμείς οι ευλογημένοι του αν έδινε τέτοιες τρομαχτικές δυνάμεις σε αυτά τα φρικάλα πλάσματα. Το αποτέλεσμα ήταν οι Balaur να συσπειρωθούν και να απορρίψουν τον ΑΙΟΝ από θεό τους ετοιμάζοντας καθημερινά φιλοπόλεμα σχέδια απειλώντας τον πύργο της αιωνιότητας μέρα με την μέρα.

Κεφάλαιο 3 – Ο πόλεμος της χιλιετίας

Οι πρόγονοί μας ήταν γενναίοι και στάθηκαν ενωμένοι προς την υπεράσπιση του πύργου αλλά και του Θεού όπου είχαν έρθει για να αγαπήσουν. Εντούτοις οι Balaur, με την καθαρή ωμή βία τους εξόντωσαν χιλιάδες από αυτούς όπου στάθηκαν. Σε μια απελπισμένη κίνηση ο Αιον δημιούργησε τους Lords Emrygean, 12 ισχυρούς φύλακες που επιφορτίστηκαν με το να αντισταθούν στην επιδρομή των Balaur αλλά και για την αποκατάσταση της τάξης σε όλη την Atreia. Ο Αιον δημιούργησε επίσης τον αιθέρα, μια ουσία που οι Emrygean Lords θα μπορούσαν να χειριστούν για να προστατεύσουν τον εαυτό τους αλλά και τους οπαδούς τους από τους Balaur. Αυτή η ουσία χρησιμοποιήθηκε επίσης για να δημιουργήσει και μια προστατευτική ασπίδα γύρω από τον πύργο του Αιον, η προστασία αυτή ήταν τόσο μεγάλη που επέτρεψε στους υπόλοιπους προγόνους μας να στηριχτούν μέσα στα όριά της και αργά, καθημερινά, να αποκαταστήσουν κάπως τον κόσμο μας και να αρχίζει να μοιάζει λίγο με τον αρχικό πολιτισμό μας. Έτσι άρχισε ο πόλεμος της χιλιετίας, μια σύγκρουση που έλαβε χώρα στα εδάφη μας αλλά και στα πλάσματα που ήταν έξω από αυτήν την ασπίδα. Κραυγές αγωνίας ηχούσαν καθημερινά καθώς οι Balaur εξόντωναν ότι υπήρχε έξω από αυτή και τολμούσε να προβάλλει έστω και την μικρότερη αντίσταση. Οι ενδείξεις που έχουμε ότι ο λαός μας ευημερεί είναι ότι οι Emrygean Lords θαρραλέα μαζί με εμάς αγωνίστηκαν εναντίον των balaur, πήραν τους ανθρώπους και τους έκαναν σχεδόν όμοιοι τους. Τα άτομα αυτά έγιναν γνωστά ως daena και μέσα από το πέρασμα του χρόνου θα αποκτούσαν εξουσία πολύ μεγαλύτερη από τη δική μας. Ήταν σχεδόν ημίθεοι και αυτή η φυλή θα έπαιζε πολύ σημαντικό ρόλο στη διαμόρφωση του μέλλοντός μας. Η ικανότητά τους να μπορούν να πετούν οδήγησε στο συμπέρασμα πολλούς από εμάς να πιστεύουν ότι ήταν άγγελοι που αποστέλλονται από τον θεό αιον ώστε να μπει η τάξη και η σταθερότητα στον πλανήτη μας. Ο πόλεμος οποίος έσπερνε τον όλεθρο εδώ και χρόνια και ενώ η μία πλευρά κέρδιζε περιστασιακά την άλλη πλευρά μας φανέρωνε ότι η αναμέτρηση μεταξύ των δυο φυλών κρατιόταν από μια λεπτή ισορροπία. Εάν μία πλευρά ήταν άξια για μια νίκη, το κόστος για τους ίδιους τους πολίτες δυστυχώς ήταν ανυπόφορο.

Πολύ φοβάμαι ότι αν συνεχίσει αυτός ο παραλυτικά ψυχοφθόρος πόλεμος, κάποιοι από τους Emrygean Lords θα αρχίσουν να ψάχνουν άλλα μέσα για να δώσουν τέλος σε αυτή την μάχη...

Κεφάλαιο 4 – Ελπίδα

Από όλους τους Empryrean Lords, η μόνη που μίλησε σε εμάς τους ανθρώπους, ήταν μια όμορφη οπτασία με το όνομα Αριέλ. Σε ένα από τα υπέροχα βράδια της Atreia, η Αριέλ κατέβηκε κάτω από τον πύργο του Αιόν και μίλησε σε εμάς. Μας μίλησε για όλα τα προβλήματα που διατρέχαμε αλλά και για τις προστασίες και τις δυνάμεις μας. Οι Balaur παρόλο που ήταν επιβλητικοί και τρομακτικοί, δεν θα τολμούσαν ποτέ να διασχίζουν τα σύνορα της ασπίδας μας. Για πρώτη φορά εδώ και πολλά, πολλά χρόνια, θα ήμασταν όντως ασφαλείς.

Σας μιλάω για την Ariel τώρα, επειδή ήταν αυτή που δέχτηκε αρχικά την πρόταση του Λόρδου Israphel ότι η ειρήνη ήταν η μόνη μας επιλογή. Ήταν αυτή που είχε την πρόβλεψη και γνώριζε τις νίκες αν ήταν εφικτές ή όχι και ήταν αυτή που ήταν αρκετά γενναία για να αντιμετωπίσει τους συντροφικούς Lords Empryrean και να χαλιναγωγήσει τη δίψα τους για ατελείωτες μάχες ως ένα ακόμα δείγμα ματαιοδοξίας που έκρυβαν στα αλήθεια. Αυτή εξέφρασε πρώτη την άποψη στον Israphel ότι εάν παγιδευτήκαμε για μια ακόμα φορά σε αυτόν τον ίδιο πόλεμο μετά από χιλιάδες έτη, ποιος μας εγγυάται ότι αυτό το μίσος δε θα κρατήσει για ακόμα χίλια, δυο χιλιάδες, τρεις χιλιάδες έτη; Η Ariel είδε ότι με τη συνέχιση αυτού του εξαντλητικού πολέμου, εμείς κινδυνεύαμε περισσότερο να εξαφανιστούμε σα φυλή από οποιονδήποτε άλλο. Θα χάναμε το κυριότερο πράγμα που μας ανύψωσε και μας κάνει να ξεχωρίζουμε από τους Balaur αλλά και από όλα τα άλλα άγρια κτήνη μέσα στον κόσμο μας: Την ανθρωπιά μας. Ήταν καλά γνωστό σε όλους μας ότι ο Israphel μισούσε τους Balaur περισσότερο από οποιονδήποτε άλλο. Εάν, ακόμη και αυτός θα μπορούσε να υπερνικήσει την απέχθεια του στο όνομα της ειρήνης, κατόπιν η καθεμία φυλή θα μπορούσε - πράγματι εάν - να ακολουθήσει το παράδειγμά του. Ενώ δεν έχουμε κανένα αρχείο για αυτό ακριβώς που ειπώθηκε μεταξύ των Lords Empryrean αμέσως μετά την ανακοίνωση του Israphel, εντούτοις ξέρουμε ότι υπήρξε κάτι σαν μια διαφωνία μεταξύ της Ariel με μερικούς από τους πιο πολεμοχαρείς Λόρδους. Ήταν σαφές ότι η απόφαση να επιδιωχθεί η ειρήνη δεν θα πήγαινε αχρησιμοποίητη, και για πρώτη φορά οι αντιδικίες εμφανίστηκαν στο ενωμένο βασίλειο μας. Άσχετα αν ακόμη και τα warmongers και τα glory-hounds κομπάζουν και αφρίζουν δεδομένου ότι δεν μπόρεσαν να αρνηθούν την αρχηγία του Israphel και του Siel που ενεργούν σαν ομάδα ως φύλακες του πύργου. Η Ariel ευλόγησε τους τέσσερεις Lords που πήραν την πλευρά της και που την υποστήριξαν πολλές φορές, αλλά ήταν μόνο μια γυναικεία συμφωνία που σφράγισε το ζήτημα αυτό μια για πάντα. Οι φύλακες είχαν μιλήσει: θα υπήρχε ειρήνη. Οι πρόγονοι μας γέμισαν από χαρά. Πώς θα μπορούσαν να μη το κάνουν άλλωστε; Η οργή του Λόρδου Asphel αλλά και των υφισταμένων του ακούστηκε μέσα στην νύχτα και παραφέρθηκε αρκετές φορές σε αυτούς που αρνήθηκαν. Αυτοί πέταξαν μέσα στην κρύα νύχτα χωρίς να κοιτάξουν πίσω, ξέραμε πως θα γύρναγαν πάλι σε εμάς πριν παγώσουν από το κρύο. Μια νέα πορεία χαραχτηκε ενώπιον όλων μας και κανένας δεν θα τολμούσε να επαναστατήσει. Η Ariel για να ευχαριστήσει τον Αιόν του έφτιαξε ένα πολύ όμορφο και εμπυχωτικό τραγούδι και για πρώτη φορά εδώ και πολλούς, πολλούς αιώνες, τολμήσαμε να ελπίσουμε για ένα καλύτερο αύριο.

Κεφάλαιο 5 – Ο επικός κατακλυσμός

Η βραδιά που έγινε η διάσκεψη της ειρήνης πέρασε πλέον και το ξημέρωμα έκανε την πρώτη του εμφάνιση. Οι πρόγονοί μας ξεκίνησαν για να βρουν τους πέντε Λόρδους δράκων τους μεγάλους ηγέτες των Balaur, που στέκονταν μόνοι τους αγέρωχοι έξω από την ασπίδα μας. Οι γνώσεις που είχαμε για αυτούς τους παρουσιάζουν ως φυσικά τέρατα τεράστια σε μέγεθος, πολύ μεγαλύτεροι από τους Balaur. Οι Siel και Israphel, οι δύο Lords Empyrean υπεύθυνοι για την προστασία του πύργου μας έκλεισαν προσωρινά την ασπίδα που μας προστάτευε και προσκάλεσαν τους Λόρδους των δράκων μέσα στον πύργο για τις ανάλογες διαπραγματεύσεις. Φυσικά αυτό ήταν ένα ρίσκο για εμάς αφού αυτά τα πλάσματα θα μπορούσαν να το εκμεταλλευτούν και να μας καταστρέψουν εξ ολοκλήρου παρόλα αυτά δε το έκαναν, αντίθετα περπάτησαν ειρηνικά μέσα στην πόλη μας και έφτασαν ως τον πύργο. Ίσως είχαμε κερδίσει το σεβασμό τους μέσα από την θέληση μας για ζωή αλλά και για την επιμονή μας να φτιάχνουμε ξανά και ξανά ότι αυτοί κατέστρεφαν και ίσως αυτή η εμπιστοσύνη που εμείς είχαμε αποκτήσει επάξια αλλά και η απόφαση που είχε πάρει η Ariel για αυτούς ίσως τελικά να μην ήταν και τόσο άδικη. Ο Asphel ήταν και αυτός παρόν και μαζί με τους φίλους του είχαν το πιο σκοτεινό πρόσωπο που είχαμε δει ποτέ σε αυτούς. Η διάσκεψη της ειρήνης άρχισε και για αρκετό χρονικό διάστημα οι διαπραγματεύσεις αυτές προχωρούσαν ομαλά. Ξαφνικά έτσι όπως κόβετε μια αναπνοή συνέβη το κακό. Μιλάμε ακόμα για τα γεγονότα που ακολούθησαν εκείνη την ημέρα, όπου ξαφνικές φωνές πανικού ακούστηκαν, μια τρομακτική βεβαιότητα ότι κάτι τραγικό συνέβη μας κυριέυσε όλους: τα warmongers είχαν τον τρόπο τους να πετυχαίνουν πάντα αυτό που ήθελαν, ακόμα κι αν έπρεπε να θυσιάσουν όλη την Atreia για να το καταφέρουν. Είδαμε μια κίνηση από τον Asphel γρήγορη και ξαφνική καθώς επίσης και την κατάρρευση του Λόρδου Vitra. Οι Balaur δεν έχασαν χρόνο, σταμάτησαν να μιλούν με λέξεις. Μέσα σε μια στιγμή η ειρήνη χάθηκε και αντικαταστάθηκε από σφαγή και χάος. Η έχθρα τους ξέσπασε και εντάθηκε, πέρασαν γρήγορα μέσα από μας και έφτασαν μέχρι τον ίδιο τον θεό Aion. Οι τοίχοι του πύργου έτρεμαν και στο τέλος ράγισαν μπροστά στο μένος της δύναμης τους. Η Ariel έκλαψε δεδομένου ότι προσπάθησε να κρατήσει τον πύργο της αιωνιότητας άθικτο με όλη της την ψυχή. Σταλμένη στη νότια βάση του για να ενισχύσει με όλη της την ενέργειά τον πύργο ακολουθούμενη με τους περισσότερους φύλακες Λόρδους της, ήταν τώρα αυτοί οι γενναίοι που στάθηκαν μεταξύ της υπέροχης Atreia και της επικείμενης καταστροφής της. Ο Asphel και η ομάδα του έστειλαν τους βόρειους φρουρούς για να την βοηθήσουν, ήταν αναμφισβήτητα μια κίνηση απελπισίας προκειμένου να κάνουν το καθήκον τους και να κρατήσουν τον πύργο άθικτο. Παρά την προσπάθεια της Ariel, οι Λόρδοι απέτυχαν. Ο πύργος έβγαλε ένα δυνατό βουητό, μαύρισε και καταστράφηκε από άκρη με άκρη. Ο Aion έπεσε. Δεν μπορώ να μιλήσω για το φόβο που κατέλαβε όλους τους προγόνους μας όταν είδαν τον μεγάλο ιερό πύργο που εκτεινόταν σε όλο το εσωτερικό της Atreia να ραγίζει και να καταστρέφεται. Οι ιστορίες μας μιλάνε για χιλιάδες να τρέχουν να σώσουν τις ζωές τους, πανδαιμόνιο και καταστροφή κάλυπτε τα ίχνη τους. Στην εικόνα αλλά και στην συνειδητοποίηση ότι ολόκληρη η Atreia πέθαινε ο Siel και ο Israphel αυτοκτόνησαν. Ο κάθε ένας τους έδωσε το αίμα του για να ενισχύσουν τον πύργο και με ότι ενέργεια τους είχε απομείνει την χρησιμοποίησαν για να

προστατεύσουν τους ανθρώπους μας. Εκατομμύρια προγόνων μας πέθαναν στο γεγονός που ξέρουμε και ονομάζουμε τώρα ως επικό κατακλυσμό. Τώρα παύω και τα συντριμμία πλέον δείχνουν μπορούμε να δούμε ξεκάθαρα τι είχε συμβεί στον όμορφο κόσμο μας: Ο Αιων, ο πύργος της αιωνιότητας δεν υπάρχει πλέον και ο κόσμος μας είχε σχιστεί στα δύο.

Κεφάλαιο 6 – Η απελευθέρωση

Είμαι ένας από τους Elyos, ένας από τους επιζήσαντες ανθρώπους που βρέθηκαν στο χαμηλότερο μισό της Atreia και που συμμετείχε στην δημιουργία ενός καινούργιου κόσμου, ο νέος αυτός κόσμος που μας υποδέχτηκε τον ονομάσαμε Elysea. Στην αρχή τα μάτια μας κήκαν κάτω από το παρθένο φως του νέου αυτού αστεριού μας, αυτήν την αγριότητα την συγκρίναμε γεμάτοι νοσταλγία με τη δροσερή, ήρεμη πυράκτωση που προερχόταν από τον πύργο μας προτού αυτός καταστραφεί. Προσαρμοστήκαμε σύντομα και κάναμε νέα μας πατρίδα αυτόν τον κόσμο που είχαμε ανακαλύψει. Οι άνθρωποι μας παρακολουθούσαν το ανώτερο επίπεδο της Atreia και ύστερα γυρνούσαν πίσω στο νέο λαμπρό άδυτο μας. Το φως από το νέο αστέρι μας ήταν θαυμάσιο και γεμάτο από γενναιόδωρα λιβάδια, ακριβώς όπως είχαμε μεγαλώσει και είχαμε εξελιχθεί σε τέτοια όμορφα όντα. Το δέρμα μας παρόλο που κήκε με το σθένος των εχθρών μας, οι καρδιές μας ωστόσο κτυπούσαν γεμάτες γενναιότητα αλλά και δύναμη και έτσι πολύ γρήγορα ξανά σταθήκαμε στα πόδια μας. Ο Αιων, μετά την μπόρα που είχε περάσει και είχαν ηρεμήσει πλέον τα πράγματα πιστεύουμε πως είχε βοηθήσει για να συμβεί αυτό. Ήμαστε οι Elyos: Του θεού Αιων οι επίλεκτοι και ο θεός αυτός μας χάρισε τούτον εδώ τον παράδεισο. Αυτός ήταν ένας κόσμος όπου ακόμα και οι Balaur δεν τον είχαν ανακαλύψει - μάθαμε από την Ariel αργότερα ότι οι Siel και Israphel τους είχαν εξοστρακίσει σε ένα άγνωστο κενό, αμέσως προτού να θυσιαστούν εκείνοι οι ευγενείς Daena κατά τη διάρκεια του επικού κατακλυσμού. Οι πέντε Lords Empyrean που στάλθηκαν από τους Siel και Israphel μας πήραν υπό την προστασία τους όπου αργότερα αυτοί μετονομάστηκαν σε Lords Seraphim. Οι Lords Seraphim είπαν στους προγόνους μας τι συνέβει εκείνη το πρωινό της καταστροφής, πώς οι άλλοι πέντε Lords Empyrean είχαν προκαλέσει και είχαν προσβάλει τους Balaur αλλά και τους θεούς τους και πως αυτοί προκάλεσαν την περαιτέρω σύγκρουση. Ο κόσμος μας που ζούσε τόσο ειρηνικά και αρμονικά, ήταν τώρα χωρισμένος σε δυο κομμάτια και ήμασταν τώρα υποχρεωμένοι να ζούμε έτσι εξαιτίας των ενεργειών που έκαναν αυτοί οι καταραμένοι Lords Empyrean με την υποστήριξη του αναθεματισμένου ηγέτη τους Asphel. Αρχίσαμε τις ζωές μας στην νέα αυτή πόλη, ξανά δημιουργήσαμε μια λαμπρή ανοικοδόμηση της παλιάς μας δόξας και οι νέοι Lords μας το ονόμασαν ιερό. Ορκιστήκαμε να προστατεύσουμε με δόξα και τιμή το νέο σπίτι μας, μάλιστα ο ισχυρότερος Daena στην ιεραρχία διόρισε και νέους φύλακες πέρα από τους Lords Seraphim. Επτακόσια πενήντα έτη πέρασαν από την Atreia κατά αυτόν τον τρόπο. Προσπαθούσαμε να ζούμε ειρηνικά στο μεγαλύτερο μέρος αυτών των χρόνων αλλά και να ευημερούμε όσο καλύτερα μπορούσαμε. Εντούτοις τα πράγματα ήταν έτοιμα να αλλάξουν και πάλι, δεδομένου ότι ο πλανήτης μας άρχισε να θεραπεύεται από μόνος του.

Κεφάλαιο 7 - Η άβυσσος και η λεγεώνα της θύελλας

Αυτά που παρέμειναν και μετά την καταστροφή του μεγάλου πύργου μας μετά από τον επικό κατακλυσμό ήταν δύο γεγονότα τα οποία τα πήραμε πολύ βαριά, το ένα ήταν τα υπολείμματα του κόσμου μας που ήταν ακόμα ορατά στο επάνω επίπεδο της Atreia. Η πλειοψηφία του πύργου είχε καταστραφεί, τα υπολείμματά του ωστόσο αφέθηκαν διεσπαρμένα πάνω από τα δύο μισά του κόσμου μας. Μια ημέρα, η γη γύρω από τα αυτά τα χαλάσματα παρατηρήσαμε ότι άρχισε να μετατοπίζεται και να ανυψώνει αργά αλλά σταθερά τα κομμάτια αυτά στον αέρα. Στείλαμε τους γενναιότερους φύλακές μας για να ερευνήσουμε το φαινόμενο και ανακάλυψαν κάποιες πύλες που οδηγούσαν στα τεράστια αυτά επιπλέοντα χοντρά κομμάτια του πύργου Aion, σε μια παράξενη σφαίρα όπου ο αιθέρας έρεε όπως το νερό. Ονομάσαμε αυτόν τον κόσμο άβυσσο και πρώτοι από όλους οι γενναίοι Daena αποτόλμησαν να πάνε εκεί και να εξερευνήσουν αυτό το νέο και πτητικό περιβάλλον. Βρήκαν έναν κόσμο πλούσιο σε αιθέρα από τον θεό Aion που κάποτε είχε χορηγήσει στους Lords Empyrean και που οι Daena είχαν κατορθώσει να το χειριστούν τότε που ήμασταν σε πόλεμο με τους Balaur. Πολλοί Daena χάθηκαν γιατί αυτές οι πύλες ήταν ασταθείς και εκεί που ήταν ανοιχτές ξαφνικά έκλειναν και δε ξανά άνοιγαν ποτέ, με αποτέλεσμα να εξορίζουν όσους πήγαιναν μέσω αυτών των πυλών. Μια ημέρα άνοιξε μια άλλη πύλη, μεγαλύτερη και σταθερότερη από τις άλλες. Ένας φύλακας δικός μας με το όνομα Deltras την πέρασε και στην άλλη πλευρά βρήκε κάτι καταπληκτικό. Η λεγεώνα του, η λεγεώνα της θύελλας όπως την ονόμαζε, στεκόταν στο πάνω επίπεδο της Atreia και όταν κοίταζαν πέρα από τον ουρανό αυτοί δεν είδαν υπολείμματα και χαλάσματα από τον πύργο του Aion και γενικότερα ότι είχε απομείνει από το πάνω επίπεδο της Atreia, αντίθετα είδαν τον κόσμο της Elysea, που λούστηκε μέσα σε ένα θερμό φως ήλιου. Αργά και προσεκτικά προχώρησαν εξερευνώντας αυτό το παράξενο έδαφος που ήταν κάποτε μέρος του σπιτιού τους. Τώρα εκεί είχε θέση το σκοτάδι και ένα άσχημο προαίσθημα, δημιουργημένο από τις μαύρες σκιές που κυκλοφορούσαν εκεί. Εκεί ανακάλυψαν τους Asmodians, τους άνδρες και τις γυναίκες που ήταν κάποτε αδέρφια μας, αλλά τώρα ήταν παραμορφωμένοι σε μαυριδερά και αποκρουστικά πλάσματα. Ακόμα χειρότερα μάθαμε ότι αυτοί οι εφιάλτες οδηγήθηκαν εκεί από έναν από τους πιο δολοφονικούς Empyrean Lords, έναν σκληρό και αδυσώπητο lord που ονομάζεται Zikel. Ήταν σκοτεινά οι Daena μας δεν μπορούσαν να δουν καλά και συνελήφθηκαν σύντομα από τον Zikel και τα τέρατά του. Αυτοί που κάποτε είχαν ζήσει παράλληλα με την σεβαστή Ariel, τώρα έριξαν τον Deltras στο έδαφος γεμάτοι αλαζονεία και μίσος και απαίτησαν από αυτόν να αναθεματίσει τους Lords Seraphim για την «αδυναμία» τους. Ο Deltras, γενναίος και ευγενής όπως ήταν πάντα, κράτησε την υπερηφάνεια των Elyos. Αρνήθηκε να αναθεματίσει τους Lords Seraphim και αναθεμάτισε αντ' αυτού τον αλαζονικό Zikel κατάμουτρα. Οι Asmodians επιτέθηκαν αμέσως σε αυτούς που περίμεναν στην άλλη πλευρά της πύλης και μόνο δυο επέζησαν και ήρθαν και μας τα διηγήθηκαν βαριά τραυματισμένοι.

Κεφάλαιο 8 – Ένας νέος και ένας παλιός εχθρός

Ήμασταν ζαλισμένοι. Ζαλισμένοι που ελάχιστοι είχαν κατορθώσει να επιζήσουν σε εκείνη την έρημη και παγωμένη χέρσα περιοχή επάνω από μας, ζαλισμένοι με το γεγονός ότι οι Asmodians είχαν γυρίσει. Γρήγορα κινητοποιήσαμε τις λεγεώνες μας και προετοιμαστήκαμε για τον πόλεμο. Ο θεός Αιση είχε μια περαιτέρω δοκιμή για εμάς, εν τούτοις η τρίτη πύλη η σταθερή που είχε ανοίξει ξαφνικά μπροστά μας και που προκάλεσε τελικά την φρίκη, ελπίσαμε να μην την ξανά δούμε ποτέ πια.

Είχαμε όμως και τους Balaur. Γρήγορα παγίωσαν τις δυνάμεις τους, κάλεσαν τους Krall και Mau για οπισθοφυλακή, ωστόσο ανάγκασαν και άλλες πιο αδύνατες φυλές να συμμετάσχουν. Η μανία τους ήταν μεγαλύτερη από κάθε άλλη φορά και ήμασταν πάλι εμείς που έπρεπε να αντέξουμε την ορμή του θυμού τους. Θα το υπομείνουμε και αυτό. Εμείς οι Elyos είμαστε το φως μιας νέας αυγής και η υπόσχεση ενός καλύτερου αύριο. Είμαστε η ζωή και η χαρά της ζωής και κάτι περισσότερο, είμαστε η ανηλεή πυγμή που θα χτυπήσει όλους εκείνους που επιδιώκουν να εξαφανίσουν το φως μας. Παρόλα αυτά υπάρχουν κάποιιοι από εμάς οι οποίοι πάσχουν από τις αμφιβολίες. Ευνοηθήκαμε αληθινά από τον θεό Αιση; Είναι οι ηγέτες μας τίμιοι και σοφοί; Η μεγάλη αποστολή μας θα φέρει σε όλα τα εδάφη τον διαφωτισμό και τη διακυβέρνηση εκπολιτισμού των Elyos ώστε να πετύχουν τα πάντα; Είμαστε αληθινά καλύτεροι από όλα αυτά τα τέρατα που εμείς τόσο σθεναρά τους αντιστεκόμαστε; Και η βαθύτερη και πιο επίβουλη αμφιβολία όλων: έχουμε αυτό το δικαίωμα να νιώθουμε έτσι; Αυτοί οι πόνοι ψυχής δεν μπορούν να λυτρωθούν μέσα από τη σκέψη και τη συζήτηση. Απαιτούν μια έκκληση στο πνεύμα. Ένας μύθος, πολύ παλαιός τώρα - ενδεχομένως χρονολογημένος από τον επικό κατακλυσμό - μιλάει για την ιστορία ενός νέου Elyos που ήταν γεμάτος από αμφιβολίες και στράφηκε στην Ariel για την καθοδήγηση του. Εμφανίστηκε σε αυτόν μέσα από όραμα, είχε όλη την ευγενέστερη δόξα που της έπρεπε, έβαλε το χέρι της επάνω στον ώμο του και μίλησε με τρεις απλές λέξεις: Πίστη και όπλα. « Άφησε αυτά νεαρέ Elyos που διαβάζουν τις λέξεις μου να πάρουν την προσοχή σου. Μην υποστηρίζετε κανέναν, μην φθαρθείτε: πάρτε τα όπλα στο όνομα των Λόρδων Seraphim, και χτυπήστε! Να ενωθούμε όλοι μαζί, να λάμπουν οι λεγεώνες μας, φωτεινές σαν γυαλισμένος χάλυβας» και η αγάπη της κυρίας μας που γεμίζει τις καρδιές μας με χαρά και ελπίδα εξαφάνισε τις αμφιβολίες από μέσα μας και τις γέμισε με την δροσιά του πρωινού αγέρα. Η πίστη μας είναι η μόνη αξιοθαύμαστη ευσέβεια που έχουμε, αλήθεια, αλλά οι Elyos αρνούνται και να είναι παθητικοί μάρτυρες. Πολεμούν μόνοι τους δεχόμενοι την καθοδήγηση των υψηλότερων δυνάμεων, είναι η απάντηση μας στην βιαιότητα των Asmodians και της λόγχης τους-τινάζοντας στον αέρα τα παιχνίδια ασήμαντων πολέμαρχων. Αλλά η πίστη και τα όπλα μαζί ενωμένα στο ιερό μας στην Elysea, πιστεύουμε πλέον πως έχουν τη δύναμη να συντηρήσουν το ευγενές όραμά μας και να σφραγίσουν την υπόσχεση ενός καλύτερου μέλλοντος για όλους μας. Οφείλουμε πολλά σε εκείνους που είχαν πάει πριν. Ο κόσμος μας, αυτό το έδαφος στο οποίο ζούμε τώρα, δόθηκε σε εμάς σε μια κίνηση σωτηρίας από τους Siel και Israphel. Πιστέψαμε ότι αυτή η σανίδα σωτηρίας θα μας στηρίζε, θα μας έδινε την ευκαιρία να γευτούμε και να

απολαύσουμε τη νίκη μας πέρα από τα εδάφη των Asmodian όταν κάποτε τολμούσαμε να αποκαλούμε ακόμα αυτούς αδελφούς μας. Όπως και να έχει όλα αυτά άλλαξαν οριστικά, όταν μάθαμε, εντελώς τυχαία, κάτι που μας τρομοκράτησε...

Η Atreia η πατρίδα μας, η γη των προγόνων μας πεθαίνει. Ο κόσμος μας αιμορραγεί τον άγιο αιθέρα συνεχώς μέσω της μεγάλης άβυσσου εκτός και αν καταφέρουμε να ελέγξουμε αυτή την ματωμένη πληγή από εκεί που προήλθε, πριν η πηγή της ζωής εξαντληθεί. Ο κόσμος μας που διατηρείται σε συνοχή μόνο από τους Siel και Israphel θα φτάσει στην τελική θυσιαστική του πράξη, θα καταρρεύσει γρήγορα και τα κενά μισά που δημιούργησαν κάποτε αυτόν τον μεγάλο πλανήτη θα παρασυρθούν μέσα στο διάστημα για πάντα. Όλες αυτές οι ζωές εδώ θα εξαφανιστούν όπως η αναλαμπή ενός ματιού και όλα αυτά που έχουμε επιτύχει, για όλα αυτά που έχουμε εργαστεί με τόσο κόπο θα χαθούν για πάντα. Μέσα στον πανικό, οι ιερείς και οι θεωρητικοί μας προσπάθησαν να βρουν όλες τις πιθανές λύσεις. Λίγες στιγμές αργότερα βρήκαμε μια λύση. Η άβυσσος είναι μια ηχώ του μεγάλου πύργου της αιωνιότητας που κάποτε στέκονταν στη μέση του κόσμου μας. Υπάρχει μόνο λόγο των απέραντων απόκρυφων δυνάμεων που αντηχούν ακόμα μεταξύ του γνήσιου πύργου και τις στάμπας του... ένα φαινόμενο αφύσικης ενέργειας, όπως αυτή που θα προέκυπτε μεταξύ δυο πόλων από τιτάνιο σε μέγεθος μαγνήτη. Ήρθαμε για να καταστρέψουμε τον σκοτεινό πύργο των Asmodian, αν αυτός καταρρεύσει ξέρουμε ότι θα κλείσει και η άβυσσος μια για πάντα. Όχι μόνο θα απελευθερώναμε τελικά όλων αυτόν τον κόσμο από την παρουσία του σκοτεινού και άσχημου σημαδιού τους, θα σώζαμε και τον κόσμο μας από την καταστροφή και θα παραδίδαμε στους ανθρώπους μας τον αιώνιο παράδεισο που χορήγησε πρώτος σε μας ο θεός Aion! Αυτή είναι η τελική δοκιμή μας, το τελικό εμπόδιο προτού βρεθούμε στην θέση να συγκεντρώσουμε την ανταμοιβή μας. Πρώτα πρέπει να καταστρέψουμε τους Asmodians και τον αξιολύπητο κόσμο τους: πρέπει να σώσουμε την Atreia.

Πίστη και όπλα!

Rafaela Semperti.